02.2 13

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Филијала Бања Лука
11-03-2021
15-02-371-3/19

Broj: S1 3 U 033710 19 U
Sarajevo, 08.03.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja ASA OSIGURANJE d.d. Sarajevo, ul.Trg međunarodnog prijateljstva br: 25, zastupan po punomoćniku Kenanu Ibrahimpašiću, advokatu iz Sarajeva, ul. Adema Buće br. 80, Sarajevo, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2023-6/19 od 05.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 08.03.2021. godine, donio je slijedeću:

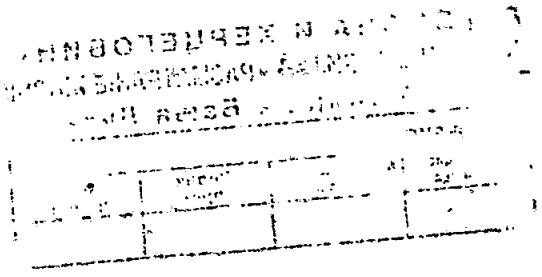
P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na tendersku dokumentaciju postupka javne nabavke usluga „osiguranja lica, vozila i imovine," ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje, ZP Hidroelektrane na Drini a.d. Višegrad, te je odbijen zahtjev žalitelja za povrat uplaćene naknade troškova pokretanja žalbenog postupka i troškova postupka.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja, pokrenuo upravni spor, iz razloga propisanih u članu 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. U tužbi navodi da predmetna tenderska dokumentacija sadrži nepravilnosti i kao takva je trebala biti poništena. Ističe da tuženi pogrešno zaključuje da u konkretnom postupku nije došlo do diskriminacije od strane ugovornog organa, jer jasno iz tenderske dokumentacije proizilazi da postavljeni uslov stopa efikanosti rješavanja odštetnih zahtjeva i stopa efikasnosti u isplati odštetnih zahtjeva su različite za osiguravajuća društva sa teritorije Federacije BiH i sa teritorije Republike Srpske, jer se stopa efikasnosti razlikuje po mjerilima Agencije za nadzor osiguranja FBiH i Agencije za osiguranja RS. Iz navedenog je jasno da je postavljeni uslov suprotan članu 3. i 44. stav 3. Zakona o javnim nabavakama. Posebno ističe da je prethodno tuženi i sam ugovorni organ prihvatali ovakve žalbene navode u drugim postupcima, pa je nejasno zašto je

tuženi u konkretnom slučaju promijenio svoj stav. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi i zainteresirano lice su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao nesnovana žalba tužitelja, izjavljena na tendersku dokumentaciju postupka javne nabavke usluga „osiguranja lica, vozila i imovine," ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje, ZP Hidroelektrane na Drini a.d. Višegrad, te je odbijen zahtjev žalitelja za povrat uplaćene naknade troškova pokretanja žalbenog postupka i troškova postupka. Prema obrazloženju osporenog rješenja, nakon što je izvršio uvid u tenderski dokument i analizirao pojedinačne dokaze, tuženi je ocijenio da je neosnovan žalbeni navod da je tenderska dokumentacija diskriminatorska i da je tenderska dokumentacija sačinjena u skladu sa zakonom. Tuženi je ocijenio da je tačka 1.10. a) 2, kojom su tražene potvrde nadležne agencije za osiguranje o ostvarenoj stopi efikasnosti o isplati odštetnih zahtjeva i stopi efikasnosti u rješavanju odštetnih zahtjeva, sačinjene u skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavakma, jer bez obzira na različite metodologije statističke obrade podataka za izračun stope efikasnosti Agencije za nadzor osiguranja FBiH i Agencije za osiguranja RS, odnosi između broja ukupno isplaćenih od ukupno riješenih odštenih zahtjeva i odnos riješenih i odbijenih zahtjeva u odnosu na primljene zahtjeve i kod jedne i druge Agencije je jasno vidljiv, što potvrđuje i sama Agencija za nadzor osigurnja FBiH, te je postavljeni uslov iz tenderske dokumentacije sačinjen na način da omogući svim ponuđačima da učestvuju u postupku nabavke ravnopravno.

Po mišljenju ovog upravnog vijeća, pobijano rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s odredbama člana 44. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju, na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje, obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Također, u skladu sa odredbom člana 47. Zakona o javnim nabavkama, ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji može utvrditi minimalne uslove u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti kandidata/ponuđača, kao i dokaze koji se zahtijevaju, te je ugovorni organ dužan u tenderskoj dokumentaciji jasno i precizno definirati dokaze koje je kandidat/ponuđač dužan dostaviti u svrhu dokazivanja ekonomske i finansijske sposobnosti. Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema

ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom (član 3. Zakona).

Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe, nakon što je ovo sudsko vijeće izvršilo uvid u spise predmeta koji su dostavljeni ovome sudu, ocijenilo je da nije osnovan prigovor iz tužbe da je tenderski dokument postavljen diskriminatorno, i da je ugovorni organ ograničio konkurenciju za ponuđače, sve u odnosu na postavljeni uslov u tački 1.10.a) 2 tenderskog dokumenta. Dakle, tačkom 1.10. a) 2 TD, ugovorni organ je propisao kao uslov ekonomske i finansijske sposobnosti, da je ponuđač u 2018. godini, ostvario stopu efikasnosti u isplati odštetnih zahtjeva 100% (broj isplaćenih od ukupno riješenih zahtjeva /broj riješenih zahtjeva uključujući i broj neisplaćenih zahtjeva iz predhodnog perioda i stopu efikasnosti u rješavanju odštetnih zahtjeva minimalno 95 % (ukupno riješeni i odbijeni odšteni zahtjevi/broj prijavljenih šteta u tekućem obračunskom period. Kao dokaz za postavljeni uslov, ponuđači su u obavezi dostaviti potvrdu nadležne agencije za osiguranje sa danom 31.12.2018. godine, o ostvarenoj stopi efikasnosti u isplati odštetnih zahtjeva, koji predstavljaju odnos broja ukupno isplaćenih od ukupno riješenih odštetnih zahtjeva i stopi efikasnosti u rješavanju odštenih zahtjeva koji predstavljaju odnos riješenih i odbijenih zahtjeva u odnosu na broj primljenih zahtjeva. Dakle, cilj propisivanja uslova za ekonomsku i finansijku sposobnost i dokaza kojim se dokazuje da je ugovorni organ provjerio ekonomsku i finansijsku sposobnost ponuđača za realizaciju ugovora koji je predmet javne nabavke. U tu svrhu je ugovorni organ u ovom postupku javne nabavke i propisao predhodno citirane uslove u vezi odštetnih zahtjeva, te iz podataka u spisu proizilazi da bez obzira kako se statistički podaci obrađuju na nivou entiteta, obje entitetske agencije izdaju potvrde iz kojih se podaci o stopi efikasnosti mogu utvrditi, što je i potvrđeno dopisom Agencije za nadzor osiguranja FBiH. Samim tim ni postavljeni uslov nije diskriminatorski postavljen, jer je svakom potencijalnom ponuđaču moguće dobiti evidenciju i potvrdu o postavljenom uslovu.

Nije osnovan prigovor da je u istom postupku tuženi donio drugačije rješenje povodom iste upravne stvari, te je rješenjem od 11.07.2019. godine, usvojio žalbu tužitelja po istom osnovu, jer iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je rješenjem od 11.07.2019. godine, tuženi uvažio žalbu tužitelja, ali u vezi advokatskih troškova, a ne kako to proizvoljno tumači tužitelj u vezi uslova tenderske dokumentacije.

Imajući u vidu izloženo, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje pravilno i zakonito, da se temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni materijalnog prava, pri čemu nije počinjena povreda postupka, koji je predhodio donošenju osporenog akta, zbog čega je tužbu trebalo odbiti kao neosnovanu. Slijedom svega navedenog Sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

